

A jó szex és házasság titka a Biblia szerint

1. A legtöbb nőt a férfiaktól eltérően alighanem inkább **az foglalkoztatja, mi az igazán romantikus kapcsolat titka**. Alább erre a kérdésre is igyekszem választ adni. Nyilván nem egyetlen és nem túl egyszerű titka van mindezeknek – különben már rég közismert volna. Vagy mégsem? Hisz a Bibliát közel kétezer éve megírták. Talán nem elég világosan fogalmaz? Döntse el az olvasó!

2. Igyekszem a legfontosabbakra szorítkozni. Keresztények között is kevesen ismerik (és még kevesebben értik jól) **Pál apostolnak a házasságról szóló tanítását**: „¹ Amikről pedig írtatok, azokra ezt válaszolom: jó a férfinak asszonyt nem érinteni. ² A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje. ³ A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt. ⁴ A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége. ⁵ Ne fossátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabadabbá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen a Sátán titeket azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni. ⁶ Ezt pedig kedvezésképpen mondom, nem parancsként. ⁷ Szeretném ugyanis, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy. ⁸ A nem házasoknak és az özvegyeknek pedig ezt mondom: jó nekik, ha úgy maradnak, mint én is. ⁹ Ha azonban nem tudják magukat megtartóztatni, házasodjanak meg, mert jobb házasságban élni, mint égni.” (1Kor 7,1-9)

3. Az 1. és a 7-8. vers szerint a (pillanatnyilag*) nőtlen Pál apostol tudja: **jobb egyedülállóként élni**, mint házasságban, mert így az ember „*osztatlan szívvel ragaszkodhat az Úrhoz*” (35. v.), neki szentelve teljes idejét és energiáját. Ám akinek nem adatott meg az egyedülálló létnek ez a „kegyelmi ajándéka” (7. v.), az jobban teszi, ha megházasodik (1., 9. v.), mert ez sokkal jobb, mint „égni” (a nemi vagy társ utáni vágytól) vagy paráználkodni (azaz házasságon kívüli szexuális kapcsolatot létesíteni, 2. v.; vö. 5Móz 22,21).

* A korabeli római jog a 25–60 éves férfiakra és 20–50 éves nőknek anyagi büntetés terhe mellett kötelezően előírta a házasságot. A zsidóknál is valószínűleg meg kellett nősülniük a férfiakra, különösen a rabbiknak (Pál az volt). Ld. *Holtig hú házasság* (hivo.hu/HRHH.pdf), A.1.1. bek.

4. A 3-5. verset sok férfi hajlamos úgy értelmezni, hogy **a feleség mindig köteles férje rendelkezésére állni szexuálisan**, vagyis szeretkezni vele, amikor csak férjura óhajtja. Ez az értelmezés erősen kedvez a férfiaknak, mivel a legtöbb férfi (jóval) gyakrabban kívánja a szexet, mint a legtöbb nő. Ám az apostol idézett tanítása **teljesen egyenrangú felekként kezeli a férjet és a feleséget** (ami a maga korában forradalmian új volt!), ezért a feleség teljes joggal mondhatja azt szerinte túlzottan szexéhes (és túl kevésbé romantikus) férjének, hogy most ne szeretkezésre használja a (férfi)testét (amely fölött a feleség rendelkezik, 4. v.), hanem pl. inkább udvarlásra, kedveskedésre, beszélgetésre stb.* Mindez akkor is igaz, ha az apostol alapvetően a kellően gyakori szeretkezésre ösztönzi a házastársakat (5. v.) – ám ahhoz, hogy ez a gyakorlatban is megvalósuljon, legalább két további szempontot kell figyelembe venni.

* A szexualitás témakörét igen érzékenyen és bölcsen, ugyanakkor nagyon őszintén és szókimondóan tárgyaló mennonita Penner házaspár szerint mivel a férj hatol be a feleség testébe, és nem fordítva, ezt mindig csak a feleség engedélyével, kifejezett kívánságára szabad tennie, ld. *A szexualitás ajándéka* c. könyvük 16. fejezetét (Harmat, 2006).

5. Először is, az apostol hozzáteszi: „*Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, mintha nem volna, és akik sírnak, mintha nem sírnának, akik pedig örülnek, mintha nem örülnének, akik vásárolnak valamit, mintha nem volna az az övük, és akik a világ javaival élnek, mintha nem élnének vele, mert e világ ábrázata elmúlik.*” (1Kor 7,29-31) A szexre alkalmazva ez azt jelenti, hogy **nem a szex a világ közepe és az élet célja vagy a legfőbb jó – hanem Isten (azaz Krisztus)**. Ha az 1-9. versből nem lett volna nyilvánvaló, innen még jobban kitűnik, hogy a szex és a házasság ugyan nagyszerű „kegyelmi ajándék” (7. v.), de nem foglalhatja el életünkben az Ajándékozó helyét – úgy kell élnünk ezekkel a csodás ajándékokkal, „mintha nem élnénk velük” (31. v.), úgy élvezve a szexet, „mintha nem örülnénk” (30. v.), és úgy élve a házasságban, „mintha nem volna” házastársunk (29. v.)! Ez csak úgy lehetséges, ha valóban Istent szeretjük teljes szívünkkel, lelkünkkel, erőnkkel és elménkkel (Lk 10,27), ha csakugyan Ő a mindenünk. Így nem leszünk manipulálhatók a szexszel (se mással), hanem valóban szabadon, szeretetből adhatjuk át magunkat a házastársunknak.

6. Másodszor, bár a szexualitás terén teljes az egyenlőség férfi és nő között, ez nem jelenti azt, hogy nincs különbség a **házastársi szerepük** között. Maga

Pál is több helyen egyértelművé teszi, hogy „minden férfinak feje a Krisztus, az asszony feje a férfi, a Krisztus feje pedig az Isten” (1Kor 11,3), és „amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben” (Ef 5,24; vö. Kol 3,18k; Tit 2,5; 1Pt 3,1-7). Sajnos, a férfiak az 1Kor 7,1-5-höz hasonlóan ezt a tanítást is hajlamosak félreérteni, mintha felhatalmazná őket feleségük leuralására. Ezt azonban nemcsak a helyesen értett 1Kor 7,3-4 tiltja határozottan, hanem az ApCsel 5,29 abszolút elve is: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek.” E téren a feleség lelkiismerete a döntő: ha bűnnek véli férje kérését, tilos engedelmeskednie neki („minden, ami nem hitből származik, az bűn”, Róm 14,23). Ez a minden emberi kapcsolatra vonatkozó általános elv olyan erős – a lelkiismeret tisztasága, épsége, sérthetlensége, „szentsége” olyan fontos –, hogy akkor is igaz, ha a vezető nem utasítást ad, hanem csak rossz példát mutat, és a vezetett valójában nem vétkezne az adott cselekedettel, csupán ő hinné azt bűnnek (pl. bálványáldozati húst enne, a vezető [illetve az „érett” hívő] példáját követve, ld. 1Kor 8). Ennek pontos megértése és gyakorlati alkalmazása nem kis feladat; segítségül ld. az alábbi forrásokat is.

7. A fenti elvből tehát egyfelől a döntéseket, a házasság egész működését illetően is **nagyon kiegyensúlyozott, kiegyenlített viszony** következik a keresztény férj és feleség kapcsolatára nézve (hasonlóan ahhoz, amit konkrétan a szex terén láttunk), másfelől ez a bibliai szemlélet nem mossa össze a **férfi és női szerepeket**, melyeknek nemcsak a házasság egészséges működésében van fontos szerepük, hanem az **egészséges szexualitásban** is: tisztelni és gyakorolni kell őket ahhoz, hogy a férfi valóban férfinak, a nő pedig valóban nőnek érezze magát, és ennek megfelelően, épen élhesse meg a szexualitását is. Eszerint a feleség nem vetélytársa, hanem testvére, lelki társa és segítőtársa (igyekszik lenni) a férjének (1Móz 2,18) – az pedig nem uralni/elnyomni próbálja hitvesét, hanem fölemelni, szolgálni, szívből szeretni (Ef 5,21-33).

8. Mi a teendő, **ha a két fél közül csak az egyik ismeri (el) ezeket a bibliai szerepeket?** Bár a jó házasság és szex (akárcsak az igazán romantikus kapcsolat, melynek „titka” jórészt ugyanaz) két emberen múlik, a fenti elvek bizonyos fokig egyoldalúan is alkalmazhatók – ha csak az egyik fél gyakorolja őket, az is sokat segít(het) a házasságnak és mindkét félnek (különösen a gyakorlójuknak, de neki is csak úgy, ha elsősorban a házastársa javát keresi). Ahogy a házasságról szóló (egyik) legjobb könyv megfogalmazza: „Mivel a vezetés és az engedelmisség egyaránt szolgálat, sem a férjnek, sem a

feleségnek nem kell engedélyt kérnie a másiktól arra, hogy szolgálhassa őt” (Timothy és Kathy Keller: *A házasságról – Illúziók és félelmek helyett kiteljesedés* (Harmat – Koinónia – KIA, 2015), 195. o.; különösen a 6. és 8. fejezete idevágó; fejezetenkénti összefoglalását ld. itt: hivo.hu/hazassag.htm). Hasonló éleslátással beszél minderről Hamar Dániel a 2021-es Evangéliumi Fórumon „A maszkulinitás válsága” c. előadásában (evangeliumiforum.hu/ef-archivum/hang-es-kepanyagok-i-2021), elmondva, hogy a Tapolyai Emőke által ismert párok 80%-ánál a nő dominál, 40%-uknál bántalmazza is a férfit (általában verbálisan); s a nő nem segíthet a férfinak megtalálnia önmagát, mert így vagy anya lesz számára, vagy „kiheréli” – ehelyett a férfinak bizonyos értelemben el kell távolodnia a nőtől (miközben továbbra is szereti, vállalja érte a felelősséget, gondoskodik róla, de „nélküle” is boldogul, képes önállóan élni, férfiasan megküzdeni a feladatokkal). Ld. még Alex és Stephen Kendrick, Randy Alcorn: *Eltökélt szívű férfiak* (Immanuel, 2013), 4. függelék: Hét lépés a jobb szex felé, valamint *Biblikus gyülekezetvezetés*, 0.C. pont és 3. függelék, B.3. pont, hivo.hu/HRBGY.pdf. **A fenti „titkok” közül messze az első a legfontosabb** (ld. 5. bekezdés), melynek helyes és mély megértése valójában az **evangélium** ugyanilyen megértését igényli. Ennek rövid összegzése az imént említett 3. függelékben található, gyakorlati megértését és személyes/kapcsolati megélését, valamint átadását illetően pedig ld. Paul Tripp *Eszközök a Megváltó kezében* c. könyvét (KIA, 2023).

Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2024. 09. 30.

Változtatás nélkül szabadon másolható.